

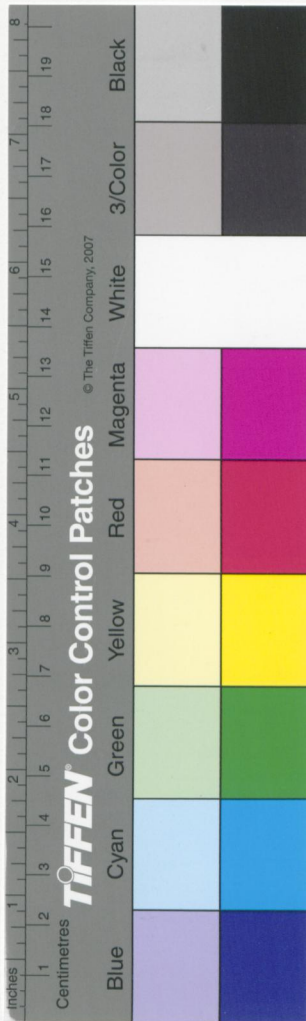
19)

III. A. I

Berga 13 oct. 1871.

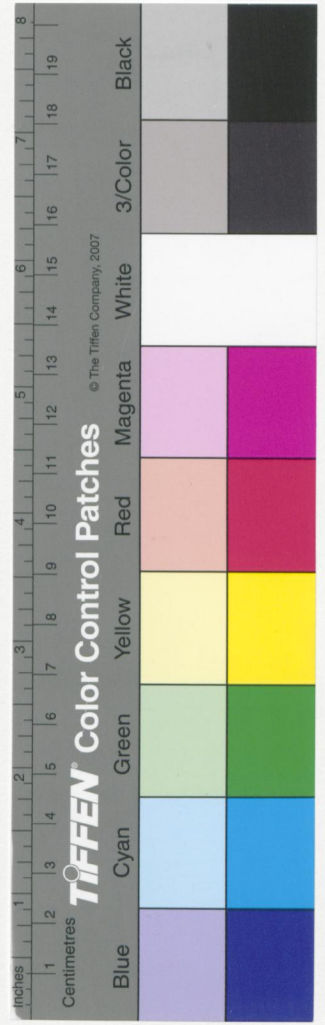
Goda Emelie!

Tack vänligen för Din godhet att sända "Hypatia" och haf
 af den godheten vid tillfälle framföra en tacksägelse till
 Friherrinnan Mellin. Jag är tvungen att besvara att besvara
 Dig med bokens återkommande då jag als icke vet hvart jag
 kunde vända mig för att hitta bud gerad till Hinderby. ^{Öfver}
 till Dig är jag rädd om bud men emnar försöka bedja fra
 Solitander att hos sig behålla paketet och vid tillfälle af-
 sända. Brefvet blir således troligen gammalt, liksom och
 ditt var. Hypatia återkommer nästan slätt skam till så-
 ganden. Sedan vi läst inemot halva första delen, ville Pöb-
 ej höra mera, han tyckte den vara tråkig. Jag vill nu ej be-
 hålla den här för att för mig själv läsa den, det skulle räcka
 alltför länge. Jag har försökt, men af hela dagens läsning är
 mitt hufvud deremellan så matt, att jag tillan kan någon
 stund läsa och föga ens vet hvad jag läst och de flesta da-
 gar kan jag ej ens taga uti en bok för att försöka. Ja, min
 bref, de bära nog spår af hur matt tanken är, än mer
 troligen nu då mitt hufvud grundligen värker. Tackar och för
 Friherrinnans ^{Consignat} tillbud om böcker.
 Vill du läsa Lafreys berömda "Napoleon" så står den till!

Tjänat. Den tillhör Hannes och vi ha juist börjat läsa den. Så nu
 se om hans sätt att föra krig kommer att förefalla mera hu-
 mant än sednast tyskarnes. Jag misstänker que non. "Krig är nå-
 got i sig sjelf så ohuggligt, så mot all mänsklig rätt och ordning,
 en furie lösläppt bland menskligheten, något i sig sjelf så in-
 humant, att man ännu aldrig sett annat än omenslighet för-
 das i dess spår. Och för mig som icke anser det franska folket äga
 andra och större rättigheter än alla andra folk förefaller ofögg-
 ligheter bedrifna mot Italiensare, tyskar ja turkar och mamlucker,
 lika gräsliga som mot fransmän bedrifna. Huruvida Lanfray
 som sjelf fransman, dock har mod att se sakerna spartiskt
 vet jag ej, men säger att han temmeligen lär kunna det och
 på dokumenter tyckes han stöda sina uppgifter, icke så lätt
 sinnigt som mängen ann pladdra efter alla lögnen.
 Kan Du ge hjälp, för Din hands svaghet, eller åtminstone göra
 som Groth (f.d. professor) han skref en lång tid med venstra
 handen emedan den högra led af skrifvar sjuk, men nu begy-
 nar han åter den högra som sedan den fått hvila förbättrade.
 Icke torde så att för lång öppning behövas här till att neml. begy-
 na venstra.
 Icke vet jag något erkom att säga om Pbg. Nog är han sig-
 temligt lik som han varit i sommar. Du skulle nog kunna
 prata någon stund med honom om Du komme. Tårse kunde det
 vara att ha pratat i gång med mig som nu är så beklagligt af-

Kom nu snälla till Borga, vägen är ju så kort. För reiten är det 64 år
 jag är icke 63.
 Att vi ha oss haft på några dagar Hannes med sin Edith vet jag ej
 om du hört af. Bra söt och tacks är hon förefaller enkel och icke
 hvarken konstlad eller bortskämd på något sätt och tyckes my-
 cket hålla af sin Hannes. Hon skulle dröjt en tid här och i Hög-
 men i anseende till sin mors död anse hon sig böra fä-
 hem och icke lämna de sina. Jag förmodar att hon nu sedan
 hunnit Väsa. Lorenzo har denna tid varit i Stockholm, möjti-
 gen skulle han med samma komma på någon dag hemti-
 ligen sker det dock ej. Omvägen är lång för kort härviitel.
 Från Rom hade jag nys bref. Gud ske lof, de voro nu raskare
 alla, måtte det påfortfara. Vårta sommar emna de båda ände
 komma hem. Walter arbetar nu med hett och iver, och Lina
 menar att hans Psyche blir utan jemförelse hans hittills
 bästa arbete. Ett skrämskott hade han med att här de efter sin
 "villeggiatuna" inflyttade till Rom hade hufvud och ben spin-
 nit tillsammans af Psyche, men nu har han gjort dem nya
 och vackrare än förut, säger Lina.
 Den äran att "heta Pbg's maka" är något som jag alldrig för-
 stätt mig på. Jag har alldrig fattat att jag deraf haft någon
 andel. Har alldrig förstätt att drapersa mig i hant mantel.
 Icke har ju jag någon den ringaste förtjänst af hvad
 han gjort. Det vore en ungefär lika stor darskap som att

att i öfverblifven af sina förfäders ära jändelskap t. o. m. om det blifvit
tilldelat en skräddare för en välgjord stubb, som Drottin:
Christinas. Kanske kunde jag om Walter lyckas bli en duglig konst-
när en emula mer drapera mig i en flick af hans ära i så
fall, honom har jag åtminstone både uppfostnat och varit hans
lärare så länge mina små kunskaper räckte till, men huru
ringa, hur alldeles intet är icke afven detta! Nej, ej af "andras"
ära, en hvar har dock blott sin."

Som svar å din förfrågan om mina små saker icke skola ut-
ges: tror jag att jag gjort rätt uti att låta mina teckn: ligga i gräfsen.
Shulle de utgifna ännu vara i vänligt minne, så skulle väl nå-
gon till mig t. ex. mån gång yttrat minsta ord om min tecknad.
Nej nog göra de ~~lätt~~ att sofa. Jag vet ej om Kalendern är för
barn eller fullvuxna, kommer således föga att ge bidrag, då jag
ej derpå har reda -

Att Augusta Avellan, eller Adlerstjerna vore död, kunde jag väl an-
taga, mina jernåriga äro mest hädangångna. Clementine var
yngre, mindre bekant och.

Runeberg hälsade till Dig, nu sofer han middag -
Mitt hjerta och mina ögon värka så det fräser -
Låt se Du snart kommer till staden.

Din tillgifna F. Runeberg

